

слѣдъкъ чухъ единъ по увеселень гласъ,
който ми говорѣше така: „Сине человѣ-
ческій, стаи и поглѣдни къмъ Истокъ,
Западъ, Северъ и Югъ, и сичко щото ти
си яви, напиши го съ вѣра за напоми-
наніе на вѣрующитѣ наследници.“ Стая-
нахъ на крака и погледнахъ къмъ Истокъ,
ето че видѣхъ образъ па единъ
сърдитъ Левъ. който до половината про-
стрѣнъ върху едни твърде прекрасни
трѣвї, и отъ славията си поглѣдъ
моложи страхъ и почеть. И държеше въ
рѣката си Бергаментъ отъ овѣж-кожа,
стегнагъ и написанъ съ думи и слова
дорическа за да разбираятъ сичкитѣ хо-
ра, и слѣдъ като ся приближихъ до Ле-
въть, прелонихъ си колѣнетѣ па зе-
мята за да четж. Тогава Левъть съ кро-
тость ми каза: „Силе человѣчески! почакай,
и иди скоро на морето, умий си тѣ-
лото, послѣ ся върни, та прочети, защото
четенето на тѣзаш книга за тебѣ ся
пази нъ, по напредъ трѣбва да ся уми-